

Лекція 9: ІНТЕГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В АЗІАТСЬКО-ТИХООКЕАНСЬКОМУ РЕГІОНІ В ГЛОБАЛЬНУ ЕПОХУ: РЕГІОНАЛЬНА СПЕЦИФІКА.

ПЛАН:

1. Існуючі формати регіональної інтеграції в Азійсько-Тихоокеанському регіоні, чинники їх виникнення й еволюції; специфіка регіональної інтеграції в АТР порівняно з іншими регіонами світу.
2. Японська концепція «Східно-азійської Спільноти».
3. «Шлях АСЕАН».

Література:

1. Александрова М.В. Китайские инвестиции и их значение в экономике российских восточных регионов. Китай на пути к возрождению. К 80-летию академика М.Л. Титаренко. Москва : ИД «ФОРУМ», 2014. С. 385–402.
2. Бергер Я.М. К итогам XVIII съезда КПК: преемственность и обновление курса. Проблемы Дальнего Востока. 2013. № 1. С. 3–18.
3. Бергер Я.М. Новый этап экономического развития Китая. (К итогам 3-го пленума ЦК КПК 18-го созыва). Проблемы Дальнего Востока. 2014. № 2. С. 49–62.
4. Березняк Н.В., Кваша Т.К., Божко Т.П. Деякі аспекти теорії всесвітньої економічної модернізації та китайської економічної модернізації. Науково-технічна інформація. 2016. № 1. С. 19–26.
5. Борох О.Н. «Новая нормальность» с китайской спецификой. Проблемы Дальнего Востока. 2015. № 3. С. 68–80.
6. Буравкова А.Г. Американська політика стримування й залучення КНР в контексті глобальних перетворень. Актуальні проблеми міжнародних відносин. 2013. Вип. 116, (ч. 2). С. 111–114.
7. Бхуталингам Р. Китай-2020: конфуцианская демократия? URL: <http://www.globalaffairs.ru/number/Kitai-2020-konfucianskayademokratiya-15111>.
8. Вдовиченко Є. Інтеграція у світовий науковий простір (на прикладі реформ у Китайській Народній Республіці). Освітологія : українсько-польський науковий журнал. 2016. № 5. С. 88–93.
9. Григор'єв Г.С. Вплив міжнародного поділу праці і конфуціанських цінностей на формування китайської економічної моделі. Актуальні проблеми економіки. 2012. № 2. С. 41–50.

10. Гримська М.І. Зовнішня політика Китайської Народної Республіки: традиційні надбання й виклики глобалізації. Актуальні проблеми міжнародних відносин. 2008. Вип. 76, ч. 2. С. 48–56.
11. Дікарев О.І. Стратегемність китайської дипломатії: витоки і сучасність. Стратегія розвитку України. 2013. № 3. С. 32–39.
12. Зиновьев Г. Стратегическая неопределенность в тайваньском вопросе. Мировая экономика и международные отношения. 2004. № 7. С. 57–66.
13. Зиновьев Г. Четвертое поколение китайского руководства и тайваньский вопрос. Мировая экономика и международные отношения. 2005. № 10. С. 54–62.
14. Климишин П. Основні вектори геостратегії Китайської Народної Республіки на початку ХХІ століття. Наукові записки [Інституту політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса]. 2013. Вип. 5. С. 384–398.
15. Кульпин Э.С., Машкина О.А. Ключевые моменты модернизации КНР. История и современность. 2014. № 2. С. 135–146.
16. Новоселова Л.В. Новейшие преобразования бюджетно-налоговой системы КНР в интересах социально-экономического развития страны. Российский экономический журнал. 2016. № 1. С. 66–89.
17. Остап'як В.І. Китай через призму глобальних трансформацій (феномен глобалізації). Гілея. 2014. Вип. 83. С. 419–422.
18. Пивоварова Э.П. Китай вступает в «решающий» этап модернизации. Азия и Африка сегодня. 2015. № 8. С. 3–6.
19. Портяков В.Я. Эволюция и особенности международных отношений Китая в Восточной Азии. Проблемы Дальнего Востока. 2015. № 6. С. 4–12.
20. Степанов А.С., Нгуен М.М. Экономическое и военное соперничество США, Китая и России в Центральной Азии. Россия и Америка в ХХІ веке. 2017. № 1. С. 9–14.
21. Ху Анъган. Путь китайской модернизации (1949–2014). Проблемы Дальнего Востока. 2015, № 4. С. 90–110.
22. But S.A. Reculiarities of strategic partnership in relations between Ukraine and the people's of China. 2018. Вип. 136. С. 4–15.